

tiltræde, at denne Udsigt til Forbedring af hans Udgangsgage og til at blive stillet lige med Højestretssassessorerne skulde forkastes. Forslagene Nr. 32 og 33, som vedrøre Intendanturcorpsset, nærme sig meget til det Forslag, jeg selv har troet at burde stille. Det vil sees, at, hvad Intendanterne angaaer, da falder mit Forslag sammen med Udvalgets, og, hvad Overintendanterne angaaer, da er der kun den Forskjel mellem Forslaget Nr. 33 og mit, at den ældste Halvdeel af Overintendanterne foreslaaes gageret med 2,000 Rd., og den yngste med 1,700 Rd. Den hele Green af Forvaltningen, som underligger Intendanturen, er jo af allerstørste Vigtighed for Hærens Velvære. Naar der i sin Tid, navnlig i Anledning af den sidste Krig, har været klaget over Mangel paa tilstrækkelig Dydighed hos Embedsmændene af Forpleiningscorpsset, vil jeg ikke nægte, at der kan have været nogen Grund dertil; men det er ogsaa ganske nødvendigt, naar man skal have et godt Forpleiningscorps, at man kan drage dygtige Mænd dertil, Mænd, der have Erfaring i Forvaltningen, og i det Hele taget Mænd, som nyde almindelig Tillid og Agtelse, og som ere Mænd af anerkjendt Dydighed. Jeg maa ogsaa ved denne Leilighed bringe i Erindring, at Intendanterne ville i Reglen komme til at stille Sikkerhed; det er en hyderligere Grund til at lønne dem nogenlunde forsvareligt, da de i de fleste Tilfælde ikke ville kunne tilveiebringe Sikkerhed uden nogen Dpoffrelse fra deres Side. Med Hensyn til Forslaget Nr. 34, som gaaer ud paa, at Chefen for Forpleiningscorpsset skulde begynde med en Lønning af 2,600 Rd., der stiger med et Tillæg paa 200 Rd. for hvert 5te Aar, maa jeg gjøre opmærksom paa, at det vil være overordentlig vanskeligt for Krigsbestyrelsen at finde en for denne vigtige Post passende Personlighed. Det er en Post, der kræver saamegen Indsigt i Administrationen, saamegen Erfaring og en saadan fremragende Dydighed, at jeg maa paa det Varmeste anbefale det ærede Thing ikke at berøve Krigsbestyrelsen Udsigt til at forskaffe sig den rette Mand. Dette Forslag om et Tillæg af 200 Rd. hvert 5te Aar er jo virkelig — ja, jeg vil ikke hyltre mig skarpt om det, men, naar man tager i Betragtning, at man

neppe vil kunne finde en Mand til at beskæde denne Post, før han er mellem det 40de og 50de Aar — det er vist det tidligste —, saa vil altsaa et Tillæg af 200 Rd. for hvert 5te Aar, for at bringe ham op til 3,400 Rd., medtage 20 Aar. Det er længere Tid, end man kan vente at beholde en saadan Mand. Jeg skal derfor paa det Bedste anbefale denne for Hærens Velvære og hele Tilstand meget vigtige Sag. Forslaget under Nr. 35 om Lønninger for Lægerne kan jeg tiltræde i Forbindelse med Forslaget under Nr. 36, som er et Underændringsforslag. Jeg troer ibetmindste ikke at burde modsætte mig denne Forhøielse i Overlægenes Lønning. Jeg maa erkjende Rigtigheden af de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Tuxen) har fremsført. Overlægenes Antal er blevet indskrænket, deres Forretninger ville blive meget forøgede, og det er jo ogsaa en Sag af den allerstørste Vigtighed, at man i disse Poster har dygtige Mænd og Mænd, som man kan flytte derhen, hvor der er Trang til dem, medens man, naar man giver en ringe Lønning, af Hensyn dertil, kun meget nødtigt flytter en Mand fra det Sted, hvor han er. Forslaget under Nr. 37, som gaaer ud paa, at Hærens Stabslæge ikke skulde have det foreslaaede Alderstillæg, maa jeg modsætte mig. Forslaget under Nr. 38, som omtaler Corpsdyrlægenes Lønning, kan jeg tiltræde. Derimod maa jeg modsætte mig Forslaget under Nr. 39, som gaaer ud paa, at Hærens Stabsdyrlæge ikke skulde have det foreslaaede Alderstillæg. Jeg finder i dette Forslag en Mangel paa Erkjendelse af den Vigtighed, som det har, at der i Spidsen for Dyrlægecorpsset staaer en Mand, som er fremragende i sit Fag, og som er af den meest utvivlsomme Nødelighed. Jeg lægger megen Vægt paa, at ikke Hærens Stabsdyrlæge berøves Udsigten til dette Alderstillæg. Forslagene under Nr. 40 og 41 kan jeg tiltræde; det er Forslag, der omhandle Lønningen af Hærens Officianter. Forslaget under Nr. 42, som er mit eget Forslag, skal jeg paa det Bedste anbefale. Det er, som jeg har oplyst i Udvalget, fremkommet, fordi den Ordning, der var paatænkt, ikke lod sig iværksætte; imidlertid medfører jo dette Forslag ikke nogen